This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

BL685H

Google

O.-L. 6854.

BIBLIOTHEEK
SNELLAERT.

BLIOTHEEK GENT

016888

Digitized by Google

oude moden	bl. 14
Charlotte by het graf van Werther	21
de mitkleppen	34
incrayable chirurgyns	40
Sluiten van de algemeene vrede	43
"	49
Lof van de petjes	65
moden van de jonkmans	67.

Item. Schept vreugde in het leven 19, 67.

Digitized by Google

Digitized by Google

DE VROLYKE

ZEE-MAN,

Verheugd over de vrye

ZEEVAART,

Zingende alle de Nieuwſte Liedjes, welke hedendaags gezongen worden.

DERDE DRUK.

TE AMSTELDAM,
By S. en W. KOENE, Boekdrukkers, Boek- en Papierverkoopers, in de Boom-ſtraat.
1803.

Digitized by Google

Digitized by Google

DE VROLYKE

ZEE-MAN,

verheugd over de vrye

ZEEVAART.

EEN NIEUW

ZEE-MANS LIED,

Stem: Pantelon door kunst verheven.

1.

Al die maar luſt heeft om te vaaren
Ten dienſt van 't lieve vaderland,
Voor hem rek ik myn taaijen ſnaaren,
En ryk als broeders hem de hand.
Ik laat my door Nephtunis geleiden
Zyt vergenoegd en bly te moe,
Ik zal nimmer van den Zee affcheiden,
Maar vaaren tot 't eind myns levens toe, bly.

2.

Aan boord kan men in vreugde leeven
Daar weet men van geen tegenſpoed,
Een yder word zyn eer gegeven,
Als men maar aan zyn pligt voldoet
Ik laat my door Nephtunis geleiden
Zyt vergenoegt en bly te moe,
Ik zal nimmer van de Zee affcheiden
Maar vaaren tot 't eind myns leevens, bly.

Digitized by Google

3.

Als men dan komt in vreemde landen,
Daar is een Zeeman hoog geacht,
Zo wel by hooge als laage ſtanden,
Veel meer dan ooit den landman dagt
Ik laat my door Nephthunis geleiden,
Zyt vergenoegt en bly te moe,
'k zal nimmer van de Zee affcheiden,
Maar vaaren tot 't eind myns leevens toe, bis.

4.

Men kan ook by de dames koomen,
Men komt daarby ook op 't zalet,
Een zeeman behoeft nooit te ſchroomen
Al om te gaan met haar na bed,
Daarom laat ik my door Nephtunis geleiden,
Zyt vergenoegd en bly te moe,
Ik zal nimmer van de Zee affcheiden
Maar vaaren tot 't eind myns leevens toe, bis.

5.

En als men dan weer t'huis zal vaaren
Is 't of den geeſt op nieuw herleeft,
Dan tart men ramſpoed en gevaaren,
Waar voor gy laffen landman beeft,
Ik laat my door Nepthunis geleiden
Zyt vergenoegd en bly te moe,
Ik zal nimmer van de Zee affcheiden
Maar vaaren tot 't eind myns leevens toe, bis.

6.

En als men dan weer die hoop laat vallen
Ik meen de ankers in 't zand,
Dan hoort men juigen aan de wallen,
Welkom in ons vaderland,
Ik laat myn door Nepthunis geleiden
Zyt vergenoegd en bly te moe,
Ik zal nimmer van de Zee affcheiden
Maar vaaren tot 't eind myns leevens toe, bis.

KRYGS-

Digitized by Google

KRYGS-LIED.

Stem: Hier legt myn Damon in 't graf.

1.

Myn minnaar is een jongeling,
Geschaapen tot den stryd,
Zyn arm heeft aan 't Vaderland,
Zyn min en hart gewyd.

2.

De dag is daar, waar op myn moed
Word op den proef gestelt,
Het Vaderland eist Eduard,
Ten stryd in 't Oorlogsveld.

3.

De kreet ter stryd, ô Jongeling!
Roept zyne fierheid aan,
Hy zweert: ik red u Vaderland,
Of ik wil met uw vergaan.

4.

Geen zugt die mynen boesem looft,
Verdooft myn minnaars moed,
Het Vaderland heeft Eduward,
Met Leeuwen melk gevoed.

5.

Niet stuit my in my eerste pligt,
Dus luid zyn fiere taal:
Het Vaderland gebied myn arm,
Myn moed den zegenpraal.

6.

Zyn Oorlogsdrift, zyn heldenmoed,
Zyn kragt, 't groeit alles aan,

Digitized by Google

Hy zegt: kan ik in myn Vaderland,
Vernedert zien vergaan.

7.

Dan waar myn min o ontwaard,
Geliefde Julia,
Waar 't Vaderland zyn ſtryders roept
Klopt myn 't hart te ga.

8.

Den heldentaal des Jongelings,
Verdryft myn angſt en leet,
Myn Eduward heeft voor den tocht
Myn 't hart reeds overreed.

9.

Dat hart klopt als 't edel hart,
Van mynen fieren held,
My dunkt ik zie myn minnaar reeds,
Aan 't Oorlogs ſpits geſteld.

10.

Ik gesp zelfs het Oorlogs ſtaal,
Hem om de lendenen aan,
Zyn moed bezweek niet maar zyn min
Schonk myne min een traan.

11.

Myn arm die hem als ſtaal omvat,
Wringt onmerkbaar los,
Sinkt op myn boeſem kooft een zugt
En ſtapt op 't oorlogs ros.

12.

Den jongeling dus ten togt gereed,
Rykt my nog eens de hand,
Hy zegt: vaarwel, ô Julia!
ô Min! ô Vaderland!

13.

Gelyk een ſnelle Blixem ſtraal,
Vliegt hy na de Oorlogs drom,

Myn

Digitized by Google

Myn hart myn oog roepen Edmaad
Maar myne toeg blyft ſtom.

12.

O God! beſcherm myn Vaderland,
Waakt voor myn jongelings eer,
'k Heb liever geene Jongeling,
Dan eene zonder eer.

13.

Keert hy bekranſt in myne arm,
Verwinnaar in den ſtryd,
Dan word door 't dierbaar Vaderland
Ons bruilofts maal bereid.

Een Nieuw Lied, of het ongelukkig Huwelyk, tuſſchen Malle Klaas de Droomer, en Snoepige Mietje.

Stem: Ach Moeder geef my toch een Man.

1.

Og Moeder geef my tog eens raad,
Want ik wil gaan paaren,
Gy weet ik kom vaſt nog te laat,
'k heb al dertig jaaren
Gewagt, op Mietje de bruinet,
Maar die loopt nu thans voor ſlet,
Zy laat haar zo, zy laat haar graag,
Zy laat haar dikmaals zoenen,
Wat zal ik daarmee doenen?

2.

De Moeder ſpaak och malle Klaas!
Wat zult gy doen te trouwen?
De Vrouwen die zyn thans Baas,

Digitized by Google

En wilje dat aanschouwen,
Loopt dan eens by Buurman Piet,
En ziet eens hoe of die booze Griet,
Zy raakt hem zo, zy krapt hem braaf
Zy trekt hem by zyn Hairen,
Wil dog uw zinnen spaaren.

3.

De boosheid van die hoddebak,
Is naauwlyks te verdragen,
Piet zit maar stil, is byna gek,
Van al dat duivels plaagen,
En leggen zy dan saam te bed,
Dan komt nog de meeste pret,
Dan stoupt zy zo, zy trapt hem braaf,
En schud hem by de ooren,
Wie zou dat spel bekooren?

4.

Doch wilt gy trouwen', gaat uw gang
't kan my weinig scheelen,
Ooh neen! zei Pieter ik word bang,
Voor al dat Huiskraaselen,
Maar moeder als je 'er wel op let,
Een Vrouw is toch de meeste pret,
Ik ben zo raar, ik word zo groen,
Van onderen aan myn leden,
Ik ben niet wel te vreeden.

5.

Hoor Moeder, ginter woond een Meid,
Zeer ras van lyf en leden
Die heb ik op een zekere tyd,
Al om haar trouw gebeeden,
Maar zy sloeg alles in de wind,
En zei ik ben nog niet gezind,
Het is zo vreemd, het is zo raar,
Om by uw te vernagten,
'k wil liever nog wat wagten.

't Is

6.

't Is Betje, weetje nu wie 'k meen?
Ik zal het doch eens waage,
Al loop ik dan een blaauwe ſcheen,
Het is tog ligt te waagen,
Zy ſpeeld geſtadig in myn zin,
Als ik aanzie die Engelin,
Dan kryg ik zo, ik weet niet waar,
Ja zulke raare Grillen,
Tuſſchen myn buik en billen.

7.

Zo dra als Klaas de Meid aanſprak,
Was zy al voort geneegen
Met hem te trouwen, maar myn zak,
Is daar niet toe geneegen,
Sprak zy, want alles is verteerd,
Myn geld en goed, ſchoon dat niet deerd,
Als gy maar wil, ik wil ook wel
Ik wil wel met uw trouwen,
'k Hoop niet dat het my zal rouwen.

8.

Toen Klaas het ja woord had van haar
Was hy zeer wel te vreeden,
Sprak Moeder: onze zaak is klaar,
Ik zal myn geld beſteden,
En koopen Huisraad pot en pan,
Als wy dan Trouwen ben ik man,
Dan zal ik zoo, dan zal ik haar,
Eens deftig Careſſeeren,
Ja dat zal niet mankeeren.

9

Zo dra was Klaas met Beth getrouwd,
Of zy begon te ſchelden,
Jou croegkloot jy lyd als een houd,
Daar ik myn zin op ſtelden,

Digitized by Google

Zomtyds greep zy hem by de kop,
Of dan voor 't gat een schop,
O Jee riep Klaas, ik ben misleid,
Dat zien ik voor myn oogen,
Ik ben geheel bedrogen.

Een Nieuw Lied, Ter bekragtiging om de Vreeden te bekomen.

Stem: Als men den handel wel doorziet.

1.

Schept goede moed gy Burgery,
In Stad en dorp aan alle zy,
Die lang hebben getragt,
Ja by den dag en nagt,
Naar de ruft en Vrede,
't Geen wy verhope dat in korte tyd
De langeduurde droeve oorlogsftryd
Zal neemen gaan een end,
Tot ons contentement,
En trooft in ons elend.

2.

Want ziet 't is ieder zyne wenfch,
En ook de roep van menig menfch,
Komt men hier ofte daar,
Elk tragt 'er naar,
In verfcheiden Landen,
Ider die wenfcht om eene goede vreê
De moet vergaet zo wel in dorp als in ftee,
Want als 'er is geen ruft,
En is 'er geen luft,
En menig Land verwuft.

3. Hoe

Digitized by Google

3.

Hoe zullen al de Burgery,
Wezen content met 'herten bly
Ja heel het aardsche dal,
Als men hooren zal,
Den Algemeene Vreede,
Hoe zal verheugd zyn Boer en Akkerman,
Als hy 't Trompet van Vreede hoore kan,
Hy die zoo lange tyd,
Leefden in benaauwdheid,
Door dezen Oorlogsstryd.

4.

Hoe menig hert heel droef geperst,
Zou worde door de vrugt ververst,
Zoo meenig Ambachtsman,
Hy tragt ook naar Vreede,
Hy is zyn werk en couragie kwyt.
Dat blyft gestremt al door de Oorlogstyd,
Die reizen over 't Land,
Vraagen na advenant,
Den Vreeden en welstand.

5.

Menig Soldaat myn hert en lust,
Is om den Vreeden en de rust,
Hy die zoo menig jaar,
In een droef gevaar,
Nu heeft moeten leeven,
Hy is begeerig met al zyn verstaud,
Eens te gerake in zyn Vaderland,
Waar hy by dag en nagt,
Zyn dood maar eens verwagt,
Hy ook naar Vreeden tragt.

6.

Ja ieder een met dezen tyd,
Zou wezen om den de Vreê verblyd,
Het geen wy hoopen al,

Dat

Digitized by Google

Dat 't geſchieden zal,
Naar ons verlangen,
ô Zoete Vreeden gy zyt lang verwagt,
Niet zonder reden by ieder geagt,
Vertoont u het is tyd,
Om dat wy zyn bevryd,
Van Oprlog en van ſtryd.

Een Nieuw Lied.

Stem: Myn lieve Saartje, &c.

1.

Wel vrienden wat hoort men niet al,
Het zyn ſteeds raare zaaken,
De meisjes die zyn byna mal,
Zy gaan een kansje waagen,
Zy zyn jandomé dol,
Zondags gaan zy op de hol,
Het zyn gemaakte ſtreeken,
Om na de (Rotterdamſche) Kermis te gaan
Gelyk het is gebleken,
Dat Jan de Grutter heeft gedaan.

2.

Mietje met haar beste goed,
Die ging haar eens vermaken,
Met Jan de Grutter die vol moet,
Het zoo ver wist te maken,
Dat Mietje kreeg in der lyf,
Tot Jan de Pikker zyn geryf,
Ik zal nog meer verhaalen,
Hoe dat het gaat, des 's avonds laat
Ik zal 'er niet om draalen,
Van al die Pikkers praat.

In

3.

In Portugaal is een vroome man,
Wie zou 'er niet voor zwigten,
Hy moeſt al na Gouda gaan,
Om boodſchappen te verrigten,
Maar 't ſtaat niet Protegaal,
Zeggen de Menſchen altemaal,
Wat dunkt u van die ſtreeken,
Wat zegje van die doove Mie,
Gelyk het is gebleeken,
Daar het veel Menſchen zien.

4.

Overvaaren met 'er ſpoed,
En dan nog ras gaan loopen:
Jan de Grutter die ſlegt doed,
Met kwam haar een oploopen,
Die zei: hoe loopje zo zagt,
Jan had dat niet gewagt,
Hy zei: hy kon niet loopen,
Hy had een Bloedzweer aan 't lyf,
Die moet zyn doorgeſtooken,
Tot lieve Mietje haar geryf,

5.

Zy maakte toen een goed accoord.
En gingen zo na Gouda voort,
Tot dat zy kwaamen aan de ſtad,
Een Vriend die daar de wagt op had
Die liep ze agter na,
Waar dat zy heenen ga,
Vrienden ik zal verhaalen,
Hoe dat dit ſlegte dolle paar,
De poort uit gingen dwaalen,
Hy zag ze niet verder naar.

6.

Wat hoort men niet een groot gerugt
Dat zy zyn thuis gekomen.

Wie

Digitized by Google

Wie heeft gehoort ooit grooter klugt
Van zo een Man der vroomen,
Die zo drommels Kerks was
Kom lieve Mietje wel te pas,
Om in Gouda te gaan woonen,
Veeltyds krygt zy wat warms in 't lyf
Van jonge Goudse knaapen:
Dat is tot tydverdryf.

Klagten van Incroyable Mietje, aan haar Moeder, over het dragen van haar oude Mode Kleeren.

'Stem: Dochters van de nieuwe trant.

1.

Moeder ik ben gaaren net,
Laat my ook de moden dragen,
Als ik op de schoone dragten let,
Moeder ik kryg daar in behagen,
Ik zal werken vroeg en laat,
Ja al was 't geheele nagten,
Ag kleed my maar na den nieuwen staat,
Daar alle de Jonkmans naar tragten. bis.

2.

Mietje wat krygt gy in den zin,
Dat gy my zulks komt te vraagen,
Is dat van u groot gewin,
Dat gy de mode ook wil draagen,
Houd u content met uwe dragt,
Als gy wilt twee stuivers winnen
Moet gy van 's morgens tot middernagt,
Op uwlaag wiel zitten spinnen. bis.

Ach

Digitized by Google

3.

Ach Moeder lief ik zal zo fyn,
Werken geheele weken,
Als ik maar fraai gekleed mag zyn,
Dat my de Jongmans ook aanſpreken,
Als ik gaan naar de mode zoet,
Dan zal ik wel aanſpraak krygen,
Maar ik draag altyd dat ouwerwets goed
'k Moet daarom by de Jonkheid zwygen.

4.

Mietje gy zyt immers wel gekleed,
Gy en draagt geen todden of prullen,
Ja maar Moeder het doet my leed,
Als dat my de Jonkmans zullen,
Schouwen als zy my zien op ſtraat,
Zy waagen vliegens dunne oogen,
Op de geen die naar de Mode gaat,
Zegt wie zou het konnen gedoogen. bis.

5.

Moeder dat 'k een paar ſchoenen had,
Met van die lange ſcherpe bekken,
Al de Jonkmans in de Stad,
En zoude met my niet gekken,
En een paar kouſen naar den tryn,
Groen of blouw zo men ziet draagen,
Als 'er maar ſchoon klinken in zyn,
'k Zou na 't couleur dan nog niet vragen.

6.

Een kort peroken dat is net,
Gelyk men de Jakskens noemen,
Met een paar moukens ingezet,
Die boven den elleboog komen,
Met van veur aan 't hert een ſchuif,
Al had men geen gedagt van tetten,
Onder en boven is een ſluif,
Om de berſten op te zetten.

En

En daar dan op een Flodder kap,
Of een rond pypen Cornetten,
Moeder dat ſtaat fraay en knap,
Al was zy maar van twee plaketten,
Eenen langen rok aan 't gat,
Al ſpant hy tegen de billen,
Steeven met zyn dikken crawat,
Zal my dan zekerlyk wel willen. bis.

8.

Wel Mietje al dat gy verzind,
Dat zal ik u laaten dragen.
Als gy maar wat meer en ſpind,
Moeder daar zult gy niet van klaagen,
Ja waarachtig moeder al waart,
Als dat ik maar alle de noenen,
Eens mogt eeten want dat is den aart,
Van al die draagen lange ſchoenen.

9.

Nu draagt Mietje de moode ook,
Net gelyk de ander ſottinnen,
Maar dat Incrojabel ſpook,
En wilt haar taak niet ſpinnen,
Moeder agter de d'ooren krouw:
Zy geeft haar al verwyten,
Ach waar Mietje ook maar getrouwd,
Eer dat haar vodden gaan verſlyten. bis.

Digitized by Google

Het wederſpannig Huwelyk of de wonderlyke Bruiloft tuſſchen Roosje en Fiolet.

Stem: Daar was een Meisje van, &c.

1.

Het Roosje, heel verheugd van zin,
Droeg aan een Fiolet haar min,
Om met hem eens te paaren,
Schoon dat zy was reeds ouderloos,
Een bloem van veertig jaaren.

2.

De Fiolet met brandend vuur,
Zogt by de Roos zyn avontuur,
En meende wel te weeten,
Als dat de Roos hoe vris van geur,
Haar blaaden zyn geſpleeten.

3.

De oude Roos vercierd haar hoofd,
Schoon byna van haar geur beroofd,
Nog met een fris jong ſpruitje,
Die zy door d'eerſte liefde won,
Door het welluidend Fluitje.

4.

De dood der fluit bragt haar in rouw
En maakte haar tot Weduvrouw,
En koos nu 't Fioletje,
Een jonge Telge der oude ſtam,
Geteeld by dikke Betje.

5.

Het Huwelyk wierd dan ras bepaald,
De Roos en Fiolet die praald,

Digitized by Google

Op het Huis der Gemeente.
En trouwde daar ook met elkaar,
Tot vreugde der gemeente.

6.

In d' Nieuwe Kerk op den dam,
T'oen daar 't verliefde paar in kwam,
Zag men nog groeter zaaken,
De Roos verliet haar Fiolet,
En ſcheen haar weg te maaken.

7.

Maar evenwel zy was bedot,
En vlugten in de Hond in de Pot,
En dagt haar te verſchuilen,
De Fiolet die volgde haar,
En ſcheen zig te bevuilen.

8.

Des 's avonds kwam 'er een Toeflee
Die nam dat ſchoone Roosje mee,
En bragt haar na haar Kamer,
De Fiolet ging naar zyn huis,
Vond zig daar toe bekwamer.

9.

Doch Fiolet ging weer na haar,
De vrienden waaren by elkaar,
Een elk met zyn beminde.
Dus nam de Bruiloft een begin,
Wyl ieder zig liet vinden.

10.

Graauwerten ſchoon wat hard van ſchil
Gebraaden vleeſch al van een Bil,
Van Stier of Os wilt weeten,
Het overſchot dat was voor hun,
Wyl niemand het kon eeten.

11.

De Fiolet wilt my verſtaan,
Die moeſt de wyn nog haalen gaan,

Maar

Digitized by Google

Maar ziet wat zag men komen,
Genever, midden uit het vat;
Een elk dronk zonder schromen.

12.

Des 's morgens toen de dag kwam aan
Zag men een elk vertrekken gaan,
Hun hoofde zuizebollen,
Een elk was even blij van zin,
Door 't zuipen, danzen, lollen.

13.

De Roos met haare Violet,
Die zoude zamen gaan na Bed,
De Roos verstoord van zinnen,
Die zei: jou mottige katte kul,
Ik wil uw niet beminnen.

14.

Zo gaat het Huwelyk tans nog voort
Al lang niet zo als het behoort,
De Roos met Violetten,
Verdraagen zig niet met elkaar,
Door vast gebonde wetten.

VREEDE-ZANG.

Stem: Schept vreugde in 't leeven.

1.

Schep vreugd, Betaaven!
Nu de lieve Vreê verschynt,
Dat twist en tweedragt,
Onder u verdwynt,
Wie kent den braaven Franschman niet,
Die ons de lieve Vreede bied,

Digitized by Google

Laat ons nu vereend van hart,
Zyn glorie roem verheffen,

2.

Hell zy Buonaparte,
Die ons deze Zeegen bied,
Wie zingt van harte,
Niet een vrolyk lied,
Wy roemen op het hoogst verheugd,
Dees altoos braaven zoon der deugd,
Graveeren vergenoegt en bly,
Zyn naam in onze harte.

3.

Zyn naam blyft duuren,
Zo lang 't Waereld rond beſtaat,
Zelfs moet hem agten,
Hy die de Vryheid haat,
Batavier koom nu bly ten dans,
Koom vlegten wy den Lauwerkrans,
Om eens het waardig hoofd des Helds,
Der Franken te verzieren.

4.

Daar hy als Krygsheld,
Ir het Veld der eer verſcheen,
Vloog als den Blixem,
Elken Vyand heen,
De Alphen melden nog zyn roem,
Dat men uit de outheid helden noem
Die hem in eer en helden moed
En grootheid overtroffen,

5.

Dat doch het Noodlot,
Hem nog lang het leeven ſchenk
En verjaarde grysheid,
By het ſterven wenk,
Zoo kan het jong en teer geſlagt,
By de aankomst van haar grootſte kragt

Nog

Digitized by Google

Nog eens den roem des Helds der Nyl
Met dierbre toonen zingen.

6.

Heil zy Buonaparte,
Die ons deeze Vreede bied,
Wie zingt van harte,
Niet een vrolyk lied,
Bataaf en Franschman roem zyn naam
En blyven altoos durend zaam,
In Bondgenoot en Broederschap,
Door alle eeuwen leeven.

7.

Heil zy Buonaparte,
Die ons deeze Zegen bied,
Wie zingd van harte,
Niet een vrolyk lied.

Een Nieuw Lied.

Van Charlotte, by het Graf van Werther.

Stem: Slaapt gy nog myn Welbeminde.

1.

Al de vreugde van myn leeve
Werther zonk met u in 't graf,
Zo perst aan ieder mensch gemeente
Stillen jammer klagten af,
Och waarom verschriklyk noodlot
Werther werd gy ooit my vriend
Waarom werd uw arme Lotje,
Ooit door het edelst hart bemind.

Digitized by Google

2.

Immers had myn zalige moeder,
Myn aan Albertis min verpand,
Immers schonk ik voor haar steff Bed
Albert gaf myn hert en hand,
Ik heb hem eeuwig trouw gezworen
Ik blyf getrouw aan myne eed
Hemel! ach! gy kent myn onschuld,
Gy die myn gedagten weet,

3.

Ach gy ziet hoe gul, hoe zuiver,
Nog myn hart voor Albert staat,
Schoon het ontvlamt door reine vriendscha
Juichend teder zuchten slaat,
En dus weeten ik zelf het moortuig
Dierbre dat uw heeft ontzield,
Wat hoop heeft dus wreed de blom
Van uw levens steel vernield.

4.

Was om myn dat uw boezem,
Zinloos jongling wreed doorschoot
Ach! ik zie de wonden gaapen,
Van het doodelyk treffend loot,
Ik zie natuur uw laatste worsteling,
Ik zie de groond met bloed besproeit
Met het bloed dat door uw Lotje
Dierbre Werther heeft gevoel?

5.

Moesten uw myn woorde grieven
Woorden die de vriendschap sprak
Daar uw liefde in Alberts boesem,
't Vuur van minnenyd ontstak,
Werther kan myn heil uw streelen
Sprak ik: zoekt gy Lotjes rust,
Dat ik dan nog deeze avond,
Van uw word vaartwel gekust.

6. Eer

6.

Eer en pligt gebied ons ſchreiden
En daar zeigt zy weenend neer,
Ik gehoorzaamd, riep gy ſnikkend,
Neen ik ſtoor uw ruſt niet meer
Hemel word de aanminninge onſchuld
Van onkuiſche min verdagt!
Albert heeft uw zuivere liefde,
Dierbre! al te lang verwagt.

7.

Ach! gy vloed, ik heb uw ſchreiend
Werther toen voor 't laaſt gezien
Maar moeſt gy daarom het leeven,
In des arm des doods ontvliên
Ach! my dunkt uw ſchim verzeld my
Volgt myn Werther waar ik ga
Zelfs uw laatſte doodſnik zugt my
Als een kwynende echo na.

8.

Ik offer dus myn andere traanen,
Door geen wreeke dwang geſtoord
En myn hart zuigt om myn Werther
Dat gy myne klagten hoort,
Nog ſtreeld my 't verkwikkend denkbeeld,
Dat ik eens myn leed doorſtaeên,
Uw blydſchap zal ik omhelzen,
In het Ryk der Zaligheên.

De klaagende Minnares over het verlies van haar Roosje.

Op de Wys: Van Luxemburg.

1.

Brengt hier geen klagten aan den dag

Ik ben een maagd die klagen mag,
die nog jong en teer,
Roemde op haar Eer,
Ik was een fleur der maagden,
Ik had een Roosje dat was nooit geplukt
Maar door de liefde is het weggerukt,
o Goon! hoe kan het zyn,
Dat Kupidootje klyn,
Wat fteekje als fenyn.

2.

Een Jonkman die my zwoer zyn trouw
En voor zyn Bruit my hebben wouw,
o God! hoe kan het zyn,
Die my in den fchyn,
Alzoo teer beminde,
En nu zoo laat hy my al in druk,
Hy is gevlugt, ach! wat een ongeluk,
Ach; heb ik dat verdiend,
Dat myne beste Vrind,
Myn niet opregt bemind.

3.

Helaas! myn Roosje was geplukt,
Den Bloem was van zyn fteel gerukt,
Het flot van Kist en Kas,
Dat zoo seker was,
Dat vind ik nu ontflooten,
Daar te vooren niemant in mogt gaan,
Vind ik de deure nu wyd open ftaan,
Dat is 't waar ik om zugt,
De Jonkman is gevlugt,
Ik ben van hem bevrugt.

4

Kom dogters hoor nu myn gewyn
Laat my voor u en voorbeeld zyn,
Denk dat de Jonkmans al,

Hier

Digitized by Google

Hier in dit geval,
Zoeken te vertellen,
Schoon dat zweeren u getrouw te zyn.
Aan haar belofte ſchyne 't engelen te zyn,
Die door de liefde haar kragt,
Zo menig reine Maagd,
Heeft in verdriet gebragt.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangenaame wys.

1.

Laat vry de Politiken ſpreeken,
Op vrienden drinkt en weeft vergenoegd,
Laat zy haar kop aan ſtukken breeken,
Of Vrankryk en of Engeland wint,
't Mankeert ons niet aan ſchip of boot
Wat heeft het dan met ons voor nood.

2.

Laat Vrankryk witte en roode wyne,
In prys doen ryzen nog zo hoog,
Dan groeit het nog naa onze Reine,
Men drinkt dog gaarn een roes daar van,
Want onze waard gy ziet het wel,
Die ſchenk zo gaarn de glazen vol.

3.

Laat Bonaparte de Turken ſlaagen,
En Vrankryks roem daar brengen aan,
Laat hy haar uit Egypten jaagen,
Wat gaan ons dog de Turken aan,
Wy zien zo gaarn der helden roem,
Zeer weid van onze eigendom.

Digitized by Google

4.
Mag Nelzon ook zyn arm verliezen,
Als hy de Fransche Vloot bevegt,
Den kryg alleen op Zee verkiezen,
Wy zyn op Land ook zeer vergenoegt,
Wy juichen mee op jeders winst,
En drinken bly op d'oorlogs kunst.

5.
Viva ter regter en ter linker,
Het gaat op ons gezelschap wel,
Vriendschap verzoet ons zeer het drinken,
Komt vrienden schenkt de glaazen vol,
En drinkt en laat dit glas vol wyn,
't herdenken onzer vriendschap zyn.

6.
Laat ons het beste niet vergeeten,
By deezen zoete Nectar wyn,
Vrouw Castelcines dank voor u eeten,
Heer Castelein voor lekkeren wyn,
Niet waar wy waaren by u bly,
Komt haast by ons doet zo als wy.

Een Nieuw Lied, of Tegenzang op het voorgaande.

Op dezelve Wys.

1.
Vivat bataave laat ons zingen,
Tot eer en roem van het Vaderland,
Geen Brit of Keizer kan ons dwingen,
De Dwinglandy is by ons verband,

Wy

Digitized by Google

Wy keeren terug en brengen mee,
Die van ons lang gewenſte Vreê.

2.

Wy trokken als braave oorlogsknegten,
Al voor de vryheid in het Veld,
Het eerſte woord was dood of vegten,
De zinſpreuk een bataafſche held,
Wy vogten met een friſe moed,
En waagden voor het Vaderland ons bloed.

3.

Met veel gevaar en veel Marscheeren,
Kwamen wy tog in Duitsland aan,
Weisburgs vesting wou zig weeren,
Maar het was haast met hun gedaan,
Want het bataafſche bom en kanon,
Gaave wy haar de welkom.

4.

Wy hadden de Vesting ras beſchoten,
Zy boode ons trouwe wederſtand,
Veel braave helde ter neer geſchoten,
Ten dienſt voor 't lieve Vaderland,
Maar den eenenderdigſte dag,
Het Fort in onze handen zag.

5.

Toen zag men ons wapen triompheren,
En het accoord wierd aangegaan,
Dat zy in volle krygsmans eeren,
Het Fort moeten verlaaten gaan,
Na haar Armée frank en vry,
Bataaven't haat de ſlaverny.

6.

Tot Zwynfort zag men nieuwe blyken,
Van onze edele Heldenſchaar,
Kyzerlyke armeé moeſt wyken,
Want onze jagers en Huzaar,

Ver-

Digitized by Google

Vervolgde haar aan alle kant
Met Sabel en Piſtool in de hant.

7.

Wy volgde haar al zonder ſchromen,
Maar hadde nog een ſlimmer dag,
Eer wy in bamberg zyn gekomen,
Het was voor ons een harde ſlag,
Maar het Bataafſche volk triumpheerd,
Met roem in haar Vaderland weerkeerd.

8.

Nu zal Hollands tuin weer groeyen,
Tot nut en best van 't algemeen,
Koopmanſchap en Zeevaard bloeyen,
En lieve meisjes houd u tot Vreê,
Want wy Bataave zyn bereid,
Trekke altyd voor u ten ſtreid.

Een Nieuw Lied, Op de gelukkige Viſſcher.

Op een aangenaame Wys.

1.

Ik ging laaſt Viſſen voor plyzier,
Met Hengel ſnaar, myn tuig is klaar,
Ik kwam ten eerſte aan een Vyver,
Maar ziet ik moeſt het nog eens waagen,
Of ik daar al zonder vraagen,
Mogt Viſſen in die Vyver ras,
Om dat hy van een Jufvrouw was,
Van een Jufvrouw, van een Jufvrouw,
Daar ik graag Viſſen wou.

2. Ik

2.

Ik zag deez' Jufvrouw lag en ſliep,
Ik dagt ik wil, Zeer zagt en ſtil,
Al in haar Vyver helder Viſſen,
Om dat zy ſliep docht ik in myn eigen,
'kZal zien of ik wat beet kan krygen,
Ik ſmeet myn Hengel, ſnoer en meer,
Myn Dobber ging ten eerſten neer,
Ik haalde zoet, Ik haalde zoet,
Myn Hengel op met ſpoed.

3.

Maar ziet doch voor de eerſte keer,
Was het al mis ik kreeg geen Vis,
Ik moeſt nogeens een Wurmpje wagen,
Ik ſmeet myn dobber ſnoer wilt hooren,
Vry wat dieper als te vooren,
Met een zo als ik Henglen lag,
Jufvrouw wierd wakker en my aanzag
Wat doet gy daar, Wat doet gy daar,
Vroeg zy de Hengelaar.

4.

Jufvrouw 't is, gelooft my wis,
Dat ik kom hier, al voor plyzier,
Om m' in uw Vyver wat te vermaken,
Ach Jufvrouw laat my in uw Vyver,
Viſſen met myn Viſſers zaaken,
Waarop deez' Jufvrouw vroeg voorwaar,
Is dan uw Viſſerstuig tuig al klaar,
ô Ja Jufvrouw! ô Ja Jufvrouw!
Ik haa an twoorde gouw.

5.

Ziet Jufvrouw was te vreê en klaar,
Ik Viſte voort, zo het behoort,
Ja in en uit dat kan niet miſſen,
Waarop zy zei lief Hengelaartje,
Leg wat dieper met jou Snaartje,

Hoe

Hoe dieper dat jou Dobber gaat,
Hoe beter dat de Vis aanslaat,
Jufvrouw ik weet, Jufvrouw ik weet,
Dan kryg ik altoos beet.

6.

Ik Viste daar, geloof voorwaar,
Met groot plyzier, een keer drie vier,
Jufvrouw die zal 't niet ligt vergeten,
Hoe ik myn Dobber en myn Snoeren.
In haar Vyver gestadig deed roeren,
En Viste in haar Vyver raa,
De Vis die daar heel weinig was,
Die ik daar kreeg, die ik daar kreeg,
Jufvrouw haar Vyver was leeg.

Een Nieuw Lied.

Op een aangenaame Wyze.

1.

Een schoon Kind van vyftien jaaren,
Vlugte van haar Ouders af,
Toen zy in de Vesper waaren,
En ontliep haar met een draft,
Haal op, laat neer, en werk voort,
Laat vry de beuzem kraaken,
Myn arme Meid waar vlugt gy heen,
De wolf verslint u tot op 't been,
Men veegd rondom alhier, aldaar,
Dan is de Schoorsteen kant en klaar.

2.

Toen zy was op weg gekomen,
Een ryke Heer alduar,

Heeft

Heeft haar in zyn koets genomen,
En zy reden met malkaar,
Haal op, laat neer, en werk voort,
Dat komt van zulke zaaken,
Myn lieve meid als jy zo driftig ryd,
Legt g'om ver in korte tyd,
Men veegt rondom alhier, aldaar,
Dan is de Schoorsteen kant en klaar.

3.

Op 't eind van 't jaar gekomen,
Barste hier iets anders uit,
Heeft men in 't dorp vernomen,
En toen zong men overluid,
Haal op, laat neer, en werk voort,
Laat vry de Bezem kraaken,
Het Meisje dat het huis ontvlugt,
Wagt u voor diergelyke klugt,
Men veegt rondom alhier, aldaar,
Dan is die Schoorsteen kant en klaar.

Een Nieuw Lied.

Op een aangenaame Wys.

1.

Smorgens als hy my kwam wekke,
Met het krieke al van den dag,
Kwam hy aan myn venster trekken,
Toen ik in myn ruft nog lag;
En ik zy myn lief geprezen,
Opent tog u deur voor myn;
Want de dag is reeds gereezen,
Spoeit u ook dan maar by myn.

Digitized by Google

2.

Myn lief myn uitverkooren,
Sprak zy met vervreeft geluid,
Laat u van geen ander bekooren,
Treed nader tot uw bruid,
Ach hoe lieflyk is het minnen,
In de vroege morgenstond,
Daar hoort men 't gevogelte zingen,
Op den aardbol in het rond.

3.

Myn overschoon Annetje,
Sprak myne Bruidegom,
Wild dees roos op uw boezem zetten,
Ik ombels u wederom,
En zo smaake wy met elkander bis.
Deez' lieffelyke geur,
Zo trouwt Annetje met Leander,
In het eelste van haar fleur.

4.

Geluk my overschoone,
Wel leeft te zaam in vreê,
Wilt beide u liefde toonen,
Dat is myn wensch en bee,
Wilt de huwelyksliefde smaaken, bis.
Op het zagte veere bed,
Daar schoone telgen maaken,
En leeven onbesmet.

5.

Speel nu op Bas en Fluiten,
Ter eere van dit paar,
En wil de vreugd besluiten,
Met 't klinken van de snaar
Op de bruiloft van Annette,
Met Leander haare vrind,
Wild de vreugd geen paale zetten,
't Is hier liefde wat men vind.

EEN

Digitized by Google

Een Nieuw Lied, of koddige Vryagie, tusschen Annaatje van de Winkel, en Symen Trekgraag.

Op een Aangenaame Wys.

1.

Annaatje, speelmaatje, ik zal uw verzellen,
En ik heb gehoord, ik zal uw vertellen,
En wilt niet ontstellen,
En word niet kwaad,
Het is van ons Symen,
Ons beste Kameraad.

2.

Myn Moeder, myn Broeder, die gingen uit ryden,
En dat al voor plaizier met andere lieden,
Zoo regt al na myn huis,
En hy kroop op myn Bedje,
Zoo stil gelyk een Muis.

3.

Myn oogen, die boogen, om by haar te leggen,
Het is beter op een Bedje als agter de heggen,
Ik durf het niet zeggen,
Hy maakten my blood.
Hy ligte myn Hembd op en hy kroop in myn schoot.

4.

Toen dwong hy, en drong my al myn handen,

Digitized by Google

En ik zei: wel Symen! waar moet hy
nu belanden,
Zy raakten aan het branden,
Hy liet 't myn zien,
't Was hard, 't was zagt, het scheen wel
Elpenbien.

5.

Hy wipten, hy stipten al op en neer,
Zyn onderlyf dat ging al op en neder,
En hy kon schier geen meer,
Hy raakten op den grond,
Toen hy had gedaan liep hy weg zoo
terstond.

6.

Annaatje, speelmaatje, zoud gy het wel
gelooven,
Dat Moeder leid van onder en Vader na
boven,
Zoo heet gelyk als vuur,
En met zoo liep ons Symen,
By Naatje zynen Buur.

Een Nieuw Lied, ter aanmoediging van alle Bataafsche Jongelingen, om Dienst te neemen onder de Witkleppen.

Op een Aangenaame Wys.

1.

De vierde halve Brigade fier,
Die heeft nog volk van nooden,
Komt Knaapen met groot plaizier
Het handgeld werd u aangebooden

Neem

Neem maar dienst voor Betaaffche Fuselier.

2.

De kleeren ſtaan zoo fraai en net,
Een Blaauwe Rok met witte lapelle
Een hoedje daarby opgezet,
Meisjes gy kunt krygen een ſtuk drie of vier,
Al 't maar is een Betaaffche Fuſelier.

3.

Als wy leggen in 't Guarniſoen,
Dan is ieder meisje te vreeden,
Een Witklep die kan haar voldoen
Dan ſchenkt zy hart en hand,
En haar eer geeft zy te pand.

4.

Men hoort de Trommel ſlaan,
Soldaaten wilt u Rantzels pakken,
Het vertrekken komt nu aan,
Als wy dan trekken na de Rhyn,
Is 't voor de meisjes groote pyn.

5.

Ons braave Officieren die zyn vol moed,
Ja die waagen ook hun leeven,
Als zy maar na 't Veld toe moed,
En raaken wy dan in groote nood,
Dan geven zy ons Genever, kruit en Lood.

6.

Daar is geen grooter plyzier,
Als by de vierde halve Brigade,
Daar kunt gy leven in groot plyzier
Gy jonge knaape komt maar van rondom,
En neemen dienſt by 't eerſte Battaillon.

7.

Wel kloeke Helden houd u conſtant
Want ik ſchai 'er uit met ſchryven

Digitized by Google

Stryd voor uw dierbaar Vaderland
Een witklep ſtaat in myn hert geplant,
Zo lang 'er een is in ons Land.

8.

Wie dit Liedje heeft gedigt,
Het zyn twee Amſterdamſche meisjes,
En hun hertje dat was ligt,
En houden graag van een plyzier,
Met een Bataafſche Fuſelier.

Een Nieuw Lied.

Of de verliefde Vinkevanger.

Op een aangenaame Wys.

1.

Vriende luiſter na myn reden,
Ik zal zingen een aardig lied,
Ik zal uw wat nieuws ontleden:
Wat t'Amſterdam is geſchied;
Hoe een Jonker ſteld zyn zin,
Op een overſchoon Godin.

2.

Deze Jonker lag in 't Venſter,
Uit te Kyken: en hy zag
Een Boerin: die daar voorby kwam,
Ja voorby kwam op dien dag,
Die met Vogels was belaan,
Die zy zou verkopen gaan.

3.

De Heer ſprak tegen 't boere meisje
Waar gaa jy zo haaſtig heen:

De

De Boerin zei na de markt voor een rysje,
Ik koom met vinken van Amstelveen,
De heer zag het Meisje aan.
Zulke staan my heel wel aan.

4.

Schoone Vog'len, zy ze Vog'len,
Schoonder Vog'len heb ik nouw,
De heer sprak waar voor laatje u Vog'len,
't Meisje sprak ter goede trouw!
Voor negen stuivers myn Heer,
Zomtyds kryg ik nog veel meer.

5.

Negen stuivers zal je geeven,
Tree maar binnen ontfangt u geld,
Ik heb nooit mebyer klugt bedreeven?
Sprak de Jonker als en held,
Met zo sprak hy 't Meisje ras,
En stak 't geldje in haar tas.

6.

En hy gaf haar wyn met zuiker:
Ach! ach, zeidze: zulke drank:
O die smaakt my als de duiker,
Ach hoe lekker smaakt my dat;
Doe hy zag dat zy het moge;
Heeft hy haar nog eens toegebrogt.

7.

Hy greep 't Meisje by haar armen,
En hy wierp haar op 't Bed,
't Meisje dat begon te karmen:
En zy zei, wel wat is dat,
Vroeg ik 't uw van te voren niet,
Waar voor gy u vog'len liet.

8.

Neen zy zei 'k meende myn Vinken,
De Jonker zei ik meende jou,

Digitized by Google

Stryd voor uw dierbaar Vaderland
Een wicklep ſtaat in myn hert geplant,
Zo lang 'er een is in ons Land.

8.

Wie dit Liedje heeft gedigt,
Het zyn twee Amſterdamſche meisjes,
En hun hertje dat was ligt,
En houden graag van een plyzier,
Met een Bataafſche Fuſelier.

Een Nieuw Lied.

Of de verliefde Vinkevanger.

Op een aangenaame Wys.

1.

Vrienden luiſter na myn reden,
Ik zal zingen een aardig lied,
Ik zal uw wat nieuws ontleden:
Wat t'Amſterdam is geſchied;
Hoe een Jonker ſteld zyn zin,
Op een overſchoon Godin.

2.

Deze Jonker lag in 't Venſter,
Uit te Kyken: en hy zag
Een Boerin: die daar voorby kwam,
Ja voorby kwam op dien dag,
Die met Vogels was belaan,
Die zy zou verkopen gaan.

3.

De Heer ſprak tegen 't boere meisje
Waar gaa jy zo haaſtig heen:

De

De Boerin zei na de markt voor een rysje,
Ik koom met vinken van Amstelveen,
De heer zag het Meisje aan.
Zulke staan my heel wel gan.

4.

Schoone Vog'len, zy ze Vog'len,
Schoonder Vog'len heb ik nouw,
De heer sprak waar voor laatje u Vog'len,
't Meisje sprak ter goede trouw!
Voor negen stuivers myn Heer,
Zomtyds kryg ik nog veel meer.

5.

Negen stuivers zal je geeven,
Tree maar binnen ontfangt u geld,
Ik heb nooit nobyer klugt bedreeven?
Sprak de Jonker als en held,
Met zo sprak hy 't Meisje ras,
En stak 't geldje in haar tas.

6.

En hy gaf haar wyn met zuiker:
Ach! ach, zeidze: zulke drank:
O die smaakt my als de duiker,
Ach hoe lekker smaakt my dat;
Doe hy zag dat zy het mogt;
Heeft hy haar nog eens toegebrogt.

7.

Hy greep 't Meisje by haar armen,
En hy wierp haar op 't Bed,
't Meisje dat begon te karmen:
En zy zei, wel wat is dat,
Vroeg ik 't uw van te voren niet,
Waar voor gy u vog'len liet.

8.

Neen zy zei 'k meende myn Vinken,
De Jonker zei ik meende jou,

Digitized by Google

Daarom gaf ik u wyn te drinken,
Om dat ik u eerſt zoenen wou,
Met zo zweeg het Boerrinnetje ſtil:
En de Jonker dee zyn wil.

9.

En de Jonker was vol vreugde,
By het vangen van een Vink:
En zyn hert dat hem verheugde,
Door het van ten vooren drink',
Brandewyn met Zuiker zoet,
Deed hem en 't Boerinnetje goed.

10.

Oorlof ſchoone Boerrinnen:
Die met Vogels gaat te mark,
Treed dog in geen Herberg binnen,
Gaat maar regt uit na de mark
Maar weeſt getrouw die u bemind,
Op dat gy wederliefde vind.

Een Nieuw Lied.

Op een aangenaame Wys.

1.

De ſchoonheid van myn ziels vriendin
De Glans van myn Nanètten,
Doet myn hert van liefde blaaken,
Waarom ik moet eeuwig waaken?
Na het voorwerp van myn Min. bis.

2.

Haar helder ſtem, haar lieffelyk fier,
Haar ſtralende oogjes en ſchitterend vier
Haar oogjes ſtort in myn teder herte,

Een

Digitized by Google

Een onuitspreekelyke smerte;
Alle dagen uur op uur. bis.

3.

Myn ziel verteerd in haaren gloed,
Als ik haar hand mag raken,
Wild myn smerten niet vermeeren
In haar boezem niet verteeren,
O Dat doet myn ziel zo goed. bis.

4.

O Flonkerster die my doorwondt,
Houd op van meer te blaaken,
Wild myn smerten niet vermeeren
In uw boezem niet verteeren,
Maar bemind my weer zo goed. bis.

5.

Och hemel wat een droef geluid,
Hoor ik nu tot myn koomen,
Moet ik dan van droefheid sterven,
Kan ik dan geen trouw verwerven,
Van een die ik teer bemin. bis.

6.

Wat hoor ik daar voor lieflykheid,
Wie komt myn ziel zo stooren,
't Is Nanette na 't verklaaren,
Of den Echo myn vervaaren,
Roept nog eens ik ben te vree. bis.

7.

Wel aan daar is myn hart en hand,
Wild uw met my verbinden,
Laat ons in den Echt vergaaren,
En ons ziel te zamen paren,
Ons twee herten zynen een. bis.

8.

Wild nu dan op trompetten blaazen,
Op dit Heerlyk Huwelyks Feest,

Digitized by Google

Van een Maagd van Vyftien Jaaren,
Die nu op dit Feeſt zal paaren,
Ja met Lubyn haare vriend. bis.

9.

Komt Herders ſlegt een Bloemenkrans
Van Mirthen en Lauwerieren,
Wildze op 't hooft gaan zetten,
Van die ſchoone Bruit Nanette,
En op Lubyn haaren vriend. bis.

Een Nieuw Lied.

Van de Nieuwerwetſche Incroyable CHIRURGYNS.

Stem: Daar was een Meisje van Amſterdam.

1.

Wat ziet men niet al nieuwigheid/
Een Chirurgijn beſteed zijn tijd/
Om zig bemind te maeken/
Met kleederen na de eerſte zwier/
Nu dat zijn ook zijn zaeken.

2.

Eaeſt wierd een Chirurgijn gehaeld/
Maer raekte in zijn werk verdwaeld/
Hy zou een man klisteeren/
Hy haeld zijn Scheermes voor den dag/
Om hem de Baerd te ſcheeren.

Digitized by Google

3.

De man die ſpraak: hoe zo Mijnheer,
Ik waagte nu een goed klisteer/
Mijn baerd is nog aen 't groeije/
Op waagt nog wel een dag twee/ drie/
Kom dan om hem te ſnoeije.

4.

De Chirurgijn ſtond heel verbaeſd/
En ſpraak ik had ook voor de haeſt/
Mijn Spuit en al vergeeten/
Dat werk komt ons zeer zelden voor/
En ziet dat moet gy weeten.

5.

Hy ging dan wederom na huis/
En ſpraak dat is een droevig kruis/
Nu weder aderlaeten/
Nog plijſters ſmeeren voor die Meid/
Haer Beenen zijn bol gaeten.

6.

Terwijl dat ik dit werk verrigt/
Dan is die onde Man verdigt/
Aen zijn kwael overleeden/
't Colick dat is een droomels kwaed/
Men moet veel tijd beſteeden.

7.

Nog mooijer grap die hy laetſt had/
Een Meid moeſt daedlijk uit de Stad/
Sy ſcheen een twee te breeken/
Voor dat zy gong wou zy nog graeg/
De Chirurgijn eerſt ſpreeken.

8.

Die man kwam daer ook aen 't huis/
En vond het werk al lang niet pluis/
Hy dogt dat zy moeſt baeren/

O Heen! gy moest dit nog practijk/
Al beter zijn erbaren.

9.

De Chirurgijn had al weer gedaen/
Gy moest al weer herrekken gaen/
En dagt dit practizeeren/
Dat gaet toch niet/ mijn meeste kunst/
Bestaet in het baerdschceren.

10.

Doch alle Meesters zijn niet een/
De grootste snoeberts in 't gemeen/
Dat zijn de grootste pullen/
Die om het houden van haer zoier/
Hun beurs dan andren bullen.

11.

Een kundig Meester handelt regt/
Beziet de wond/ en overlegt/
Wat dienstig hem kan weezen/
En ziet dan binnen luyden tijd/
Den Tyder raes genezen.

12.

Nu nog een Saetsje aen beslaet/
'Er meer dan te zeggen is door gaen dat/
Veel hebben het onderbonden/
Als dat de zagte Chirurgijns/
Die maeken stinkende wonden.

Een Nieuw Lied.

Wegens het sluiten der Algemeene VREEDE.

Stem: Wat is ons Land vol vreugd.

1.

De Vreede is herstelt/
Men heest thans geen gewelt/
Men hoort hamon musiceren en trom/
Maer wel het vrolijk klinkgeluyd/
Hoezee/ Hoezee/
Daer is de lieve Vree.

2.

Men is den Oorlog moe/
Tot zelfs Brittanje toe/
Zo bloeid eerlang de Zeevaerdy/
Gelijk voorheen een Maes en Y/
Hoezee/ Hoezee/
Daer is de lieve Vree.

3.

Den Handel zal nu weer
Floreeren/ als wel eer/
Zo streelt het Vaderland ten slut/
En is blij als een dan 't grootste nut/
Hoezee/ Hoezee/
Daer is de lieve Vree.

4.

Den Ambachtsman voortaen/
Kan nu weer werken gaen/

En

Dit met een eenvuldig gewin/
Gaen zorgen voor zijn Huisgezin/
Hoezee/ Hoezee/
Daer is de liefde Vree.

5.

Een Huisheer hoeft om geld/
Te maelen een gewelt/
De Vrede brengt ons voordeel een/
En geeft een yeder zijn beslaen/
Hoezee/ Hoezee/
Daer is de liefde Vree.

6.

Geen brood/ noch vrucht/ noch graen/
Blijft langer schaers en duur/
O Heer! de Zeevaert is herstelt/
Een elk verdient nu weder geld/
Hoezee/ Hoezee/
Daer is de liefde Vree.

7.

De suure Visscherij/
Is weder soet en lief/
Men zal nu weer na Groenland gaen/
En handelen Spek/ Walvisch/ Traen/
Hoezee/ Hoezee/
Daer is de liefde Vree.

8.

't Gevangen schreepsvolk smaekt/
Daer men zijn broeijens slaekt/
De grootste vreugd daer Vrouw en Kind/
Hun Man of Vader wederbind/
Hoezee/ Hoezee/
Daer is de liefde Vree.

9.

Suur eenwig liefde Vree/
Op breugt ons voordeel mee/

Dat

Digitized by Google

Dat nimmermeer het Oorlogstuigneerd
Zijn rampen weder brengt op d'Aerd /
Hoezee / Hoezee /
Daer is de liefe Zee.

10.

Dan leeft men wel te vreên /
Verblijd van tegenheên /
Derwijl voor eeuwig alle twist /
Word uit het vredezaem hart gewischt /
Hoezee / Hoezee /
Dunr eeuwig liefe Zee.

ARIA

Op een Aangenaame Wys.

Laat ons de knoop te zamen trekken,
Myn lieve Meid sla toe, ik meen,
Wy zullen zamen trekkebekken,
Als duifjes altyd wel te vreên.
Welaan! laat ons niet lang vertoeven,
Myn Serasmin, ik zweer u trouw,
Ik zal 't met u gerust beproeven,
Hier is myn hand, ik word uw vrouw.
Wy zulle werken, wy hebbe geen nood,
Wy hebben niets nodig als kaas en brood
En dan leeven wy nog in Abrams schoot,
En dan verwagten wy vrolyk de dood.

Aria.

Digitized by Google

ARIA.

Op een Aangenaame Wys.

1.

Kom lief meisje voor de raamen
Liefde, liefde houd de wagt:
Gaat maar als verliefde te zamen,
Dwaale, dwaale rond by nagt, bis.

2.

Zwart daar maan of sterre schynen
Is voor het voor het gezigt,
Daar de minnende oogjes kwynen
Is het helder helder ligt, bis.

3.

Wilt u minnaar verhooren,
Kom in zyne zyne arm,
Zyne vingers zyn bevroren,
Maar zyn hart, zyn hart is warm. bis.

4.

Komt een lief meisje voor de raamen,
Liefde, liefde houd de wagt,
Gaat maar als verliefde te zamen
Dwaale, dwaale rond by nagt. bis.

ARIA uit AZEMIA.

Op een Aangenaame Wys.

1.

Voor deeze moest men buigen,
Men diende wel te zwygen,

o Goon

Digitized by Google

O Goôn wilt ons dan helpen,
Al van die Troonen af.

2.

De menigte vyanden vallen,
Stroomen in haar bloede,
Doopt uw zwaarde,
In dees heilige bloede,
Stort dan ieder in 't graf. bis.

ARIA uit de Toverfluit.

Wy Mannen die voor liefde blaaken,
Vind men doorgaans een goedig hart,
De Vrouwepligt is steeds te wraaken,
Voor 't onheil welk de mannen tart,
De liefde maakt ons wel te vreên,
Wy leeven door de liefde alleen,
De min verzagt de grootste plaagen,
Haar offert ieder Creatuur,
Zy streelt ons alle onze dagen,
En werkt reeds vroeg in de Natuur,
Dus dat men nooit iets vinden kan,
Zo aangenaam als Vrouw en Man,
Man en Vrouw en Vrouw en Man
Is 't eêlste dat men vinden kan.

Een

Digitized by Google

Een Nieuw Lied aan een afgedankte Minnares van een Stuurman.

Stem: Pantalon naar kunst verheeven.

1.

Geen schijn verooft mijn meer van zinnen/
Ik hou mijn hart voor mijn alleen/
Ik zal een and're daeme minnen/
En weezen niet mijn lot te kleen/
Zy die mijn dagt in slaep te wiegen/
Is thans een ander in mijn oog/
Zy zoekt niet als mijn te bedriegen.
Schoon ik haer achte Hemel hoog. bis.

2.

Zy zwoer mijn dan nooit te verlaeten/
Voor dat ons scheide de bleeke dood/
Maer ziet zy mijn nu op de straeten/
Dan is haer hart zeer ongestoord/
Als ben dy gerustet in mijn wooning/
Als een die daegelijks 't geld hanteert/
't Als voor haer een bloot vertooning/
Mijl zy 't waer genoegen ontbeert. bis.

3.

Ik was in 't eerst wel wat lijfmoedig/
Mijn dagt ik miste een trouw vrindin/
Maer nu wensch ik haer bloedmoedig/
't Toon 't geen zy aen mijn verdient/
Al haer vriendschap zijn valsche streelen/
Agen belang is al haer daet/
Ik zal 'er niet mijn hooft mee breeken/
Hoe of 't verder met haer gaet. bis.

4. Een

Digitized by Google

4.

Een ſuſje brood met een teugje water/
Als beter te weezen als een bywijf bij/
Als 't niet te bang dan is 't wat lanter/
Wijl het dog met genoegen is/
Ik zal hooftaen ook geen beſwaren/
Om nimmer niet meer by haer te gaen/
Haer moede zal ik mijn liedje uiten/
't Is voor eenwig afgedaen. Sig.

Een Nieuw Lied.

OP DE HEUCHELYKE VREEDE.

Wys: Dat vry een Vrek zyn ſchyven telt.

1.

Wat brengd geniet mijn Vaderland/
Den Oorlog heeft gedaen/
Hoe wolkt rold aen alle kant/
De lieve Zeedeaken/
't Gedonder dan 't kanon houd op/
Men hoort geen Menſchenbloed/
De brengd en blijdſchap rijſt in top.
Zy ſtreeld alom 't gemoed/
Ik danſ en ſpring/
En juich en zing/
Van blijdſchap om de Zee/
Daer Wijn en liefde Meijsjes/
Verzoeten het Oorlogswee.

2.

De Koopman heft weer-stram en wy/
Verzenden zyne waren/
Hy handelt vreemd-ryk en vry/
Zyn goed leid geen gevaren/
O Neen! hy vaart naer oost en west/
Zyn stadig Koopmanschap/
Zo rysst ons Hy Gemeenebest/
Tot in den hoogsten trap/
Ah dans/ enz.

3.

De ryke Ambachtsman floreert/
Gelyk in vroeger tyd/
Niets is 'er dat zyn Handel deert/
Hy werkt met noeste vlyt/
Tot voordeel van zyn huisgezin/
Geen dzuk ontsteld zyn hart/
Hy smaekt 't genot van zyn gewin/
Bevryd van alle smart/
Ah dans/ enz.

4.

De Zeeman steekt gerust zyn Mond/
En baert de Waereldzeeën/
Geen Kaper legt hem aen de hand/
Mog voord hem in de gaeten/
O Neen! de Oorde is tot stand/
Zy tuimlen neêrst haer ketels/
Wen juicht by 't eêrst na 't ander strand/
Den Oorlog is gedaen/
Ah dans/ enz.

5.

Zo bloeit ons dierbaer Vaderland/
Gelyk in vroeger tyd/

Men

Men geeft elkaar de Broederhand/
En denkt om haar nog min/
Zo smaakt men ook wel dra het zoet/
Dat ons de Vrede geeft/
Waer door in ieder hart gemoed/
De vreugde weer herleeft/
Ik dans/ enz.

6.

Duur Vrede/ duur in eeuwigheid!
Dan word het Menschlijk hart/
Door uwen invloed steeds verbleid/
Dan weet men van geen smart/
Zo word de voorige vamp verjagt/
Van 't woedig Oorlogsvuur/
Terwijl m'in 't hart de vreugden draagt/
Der langgehoopte Vree/
Ik dans en sprang/
En juich en zing/
Van blijdschap om de Vree/
Waer mijn en liefe Meisjes/
Verjagten het Oorlogsvuur.

Een Nieuw Lied.

Stem: Zwart wil ik, wel weezen.

1.

Myn lieffelijke Hoopje/
Wat aengenaeme geur/
Hoog ik uw door een poopje/
Ontrocken haar uw kleur/ bly.

Wat zoet aendoenlijkheid /
Wanneer het oprenspligt /
En in u hoofje pluimen /
Zo zoetjes mijn herrinnen /
Waer alles hoor moet buigen /
Zo ouderdom als jeugd /
Wat bzeugd / wat bzeugd /
Die een ieder hart verheugd. dig.

2.

Schoon dat de Angelieren /
Ook lieflijk zijn van lugt /
Wat geeft doch geen plaizieren /
Aen Venus Minnezugt / dig.
Geen schoonder Bachus zoon /
Die overtreft dat schoon /
Mag kan dat zoet niet smaeken /
Van een die hoos te raeken /
Waer alles na moet haeken /
Om die aengenaeme geur /
Een kleur / een kleur /
Waer straelt een schoonheid heur. dig.

3.

De roode Roozen blaeden /
Van binnen in dat schoon /
Met wit alhast belaeden /
Met een geblegte kroon / dig.
Ik aenschouw het op mijn kinnen /
En kon han bzeugd niet zien /
En niemand kwam my moejen /
Ik ging dien Hoos bespzoejen /
Waerdoor haer schoonheid bloejen /
En meerder Hoosjes teeld /
Hoe streeld / hoe streeld /
My dat aengenaeme beeld. dig.

C 4. Hoe

4.

Hoe aengenaem is 't minnen /
Van wederzyde wis /
Wie kan een vreugd verzinnen /
Die aengenamer is / als
Het hoerd ons wel eens pijn /
Verdriet en chagrijn /
Doch 'er is niet op aerde /
Dat meer genoegen baerde /
En meerder is van waerde /
Als 't pluksken van die Rooz /
Alrooz / alrooz /
Maer het dat ik verkooz. als.

Minneklagt van Damon.

Stem: Van de Knoop.

1.

Mijn Silvia! mijn uitgeleezen /
Mijn tweede ziel! ik zwoer u trouw /
Waerom komt gy niet als booz dezen
By my / in myne schaepen houw?
Hoe baek mijn lief! mijn schat! mijn waerde:
Hoe baek zijn wy hoeg opgestaen /
Eer Phebus nog een strael op de aerde
Verloond had; Veldwaerds heen gegaen /
Wy weiden ons schaepjes / en kenden geen noot
Wy aten te zaemen / ons kaes en brood;
De Lammertjes sliepen in onzen schoot
De liefden was 't al / wy hreesden geen hoon.

Digitized by Google

2.

Hoe weiden onze ſchaepjens zaemen!
Hoe zongen wy een bly lijk lied;
Als wy in veld of boſſchen kwaemen;
Dooz d'Echo maer alleen beſpied:
Hoe menigmael hebt ge in de laentjes/
Van 't boſchje in mijn arm geruſt/
Hoe dikwerf heb ik liefden traentjes/
Van uwe hoontjes afgekuſcht.
Wy zongen / wy ſprongen / wy kenden geen noodt /
Wy aten te zaemen ons kaes en bzood/
Uw hoofdjen dat ruſten in mijnen ſchoot/
De liefde was ſterk/ gelijk als de dood.

3.

Maer ach! die tyden zijn verdweenen/
Zints Coridon van liefde ſpzaek/
O Silvia!.... nu vlucht gy heenen/
Hy is 't die onze min verbzaek/
Gy waerd niet trouw/ help mijn O Goden/
Aenhooz mijn klagt! ik zweer/ ik zweer
Wy de Altaer/ die van klaber roode/
Gebouwd is/ dat ik nimmermeer/
Mijn ſchaepjes wil weiden! Ach laetze in noodt/
Ook nimmermeer eten mijn kaes en bzood/
Of ruſten op d'Aerde/ haer bzugtbze ſchoot/
Maer ſterben; ja ſterben/ van liefde de dood.

Digitized by Google

Een Nieuw Lied.

Of aardig voorval, tusschen een Boer e
Jonge Dogter, die al de Snijpes in
haar Kooi gevangen heeft.

Op een Aangenaame Wys.

1.

Daar ging een boer uit ryden;
Langs een zoo'n groene hyden,
Langs een zoo'n groene laan,
Daar vond hy een Meisje staan.

2.

Het Meisje sprak wel landman hoort,
Hoe ryd gy zo deftig voort,
Ryd gy zo na die steê:
Neemt my op jou wagen mee.

3.

Den boer die dagt heel vaardig,
Dat lykt een Meisje aardig,
Hy stond stil met zyn steê;
En hy nam het Meisje mee.

4.

Wel Boertje wat heb gy in u mand,
Waar op den Boer sprak viegeland,
Vougelen groot en klyn,
Ik verkoopse by het douzyn.

5.

Heb gy daar toe een vougele aan,
Ik zal 'er jou helpen an,
Dan geef ik u kontant,
Daar nog geld voor in jou hand.

Digitized by Google

6.

Den boer nam zyn Patrysje,
Hy wees hem aan het Meisje,
Hy zy schoon engelin;
Is dat beesje na jou zin.

7.

Of wild gy hebben eene snip,
Die kan speelen wip, wip, wip,
Of een zoo'n brave vink:
Ik heb 't er een hy is zo slink.

8.

De Snip kwam ongelooge:
Wel op haar knip gevloogen;
Met een raakte hy daar in,
Dat was net het meisjes zin.

9.

Die Snip die is 'er in gegaan,
En vooit de knip wierd digt gedaan;
En hy ging wip, wip, wip,
Toen hy moe was in de knip.

10.

De Boer sprak met verblaasen,
Wilt nu terdeeg oppasten,
Want daar is een vink op streek:
Die wil drinken uit jou beek.

11.

Het Meisje sprak ik voel hem wel,
En met kreeg zy het in haar vel,
Zo dat het vinkje was:
Schier verzoopen in die plas.

12.

Den Boer sprak met verlangen,
Nu is hy al gevangen,
Vogel, Patrys en snip,
Alles in jou Voogle knip.

Digitized by Google

13.

Het Meisje sprak daar is tot loon:
Een drinkpenning een goude kroon,
Ryd 'er nu maar na de stee,
En neem al de Vogels mee.

ARIA.

Op een Aangenaame Wys.

1.

Ik was op een duister naaren hooren,
De Jongeling kwam om zynen druk,
Dat doet natuur zig in myn hooren,
En ik schrei om zyn ongeluk,
En ik hoor hem zyn leed bestryven,
Dan heb ik nagt en dag verdriet,
Mama gy moet niet op myn kyven,
U derenis is myn liefde niet.

2.

Als ik aan het eenzaam venster luister,
Dan drukt zyn klaagstem myn door het hert
Dan is zyn tong al vast gekluisterd,
En hy wensoht dat hy my eens had,
Hy zou myn nagt en dag doen blyven,
Als hy zyn stem maar hooren liet,
Mama gy moet op my niet kyven
U derenis is de liefde niet.

3.

Myn liefde verdiend de jongeling?
Eens zong hy zoo aandoenlyk teder,
Dat hy myn ziel wierd overheerd,
Hy zong zyn lied, hy zong het weder,

Digitized by Google

Zints heb ik het maar laaten blyven,
Nagt en dag gedenk ik aan myn lief
Mama gy moet op my niet kyven.
De deernis is de liefde niet.

Een Nieuw Lied.

Of Tegen-zang, op het Voorgaande.

Op dezelfde Wyze.

1.

Ik was op een duistere naare avond,
Het meisje zat bedroeft in druk,
Zy scheen als geheel betoverd,
En zy beweend haar ongeluk,
Haar Minnaar die heeft haar verlaaten,
Dat baard haar steeds een groot verdriet,
Ach Moeder wat zal het my baaten,
Myn minnaar kent de liefde niet. bis.

2.

Ach trouwloos minnaar al uw poogen,
Treft zeker myn verstand en zin,
Toont gy geen meerder meededoogen,
Met my ik vloek uw hart en min,
'k Zal my op u niet meer verlaaten,
Vaarwel, ik schuuw uw als de dood,
Ik zal, zoo lang ik leef, u haaten,
O Minnaar gy zyt valsch en snood. bis.

3.

Myn zuivre ziel tart alle smarten,
Die my steeds worden aangedaan,
Ik kan hem nimmermeer van harten,
Zoo als te voor, beminnen gaan,
O! Neen

Digitized by Google

O Neen! ik wil het alles myden,
Het Huwelyk baard veeltyds verdriet,
'k Zal my in myn ſtaat verblyden,
De vryheid kent zyn rykdom niet. bis.

Een Nieuw Lied.

Op de Klaagende Dogter, welke van haar Minnaar verlaaten is.

Op een Aangenaame Wyze.

1.

Al myn geluk en vreugde is vervlogen,
Ik zit in druk met nat bewaende oogen,
Een ſchoon Minnaar,
Een ſchoon Minnaar,
Heeft my ſchandelyk bedroogen,
Maar hoe ik zugt of ſchry,
Myn vreugde is voorby.

2.

Ik was een kind van even 18 jaaren:
Ik wierd bemind dat brugt my in bezwaaren,
Maar hy trof my niet:
Maar hy trof my niet:
Daarom liet ik hem vaaren,
Ik lachte om zyn ſmert:
Maar het ging my niet ten hert.

3.

Do chop 't laast toen is 'er een gekomen:
Die met 'er haast myn hert heeft ingenomen,
Die vroeg myn gunst,

Die

Digitized by Google

Die vroeg myn gunst,
Ik gaf ze zonder schroomen,
Het vertrouwen was te groot:
Dat bragt my in de nood.

4.

Door zoet gezang wist hy myn ziel te winnen,
Hy kwam by myn so schoon met hert en zinnen,
Ach! kwam hy weer,
Ach! kwam hy weer:
Ik zou hem weer beminnen:
Hy is naar de Oost gegaan,
Het is voor eeuwig afgedaan.

5.

Myn eer en roem lyd nu in 't hof, vertreeden,
Myn maagdeblom in oneer afgesneden,
Myn vreugd is weg:
Myn vreugd is weg:
Zo haastig heen gevlogen,
Zo driftig en gezwind,
Zelfs rasler als de wind.

6.

Myn leeftyd door zal myn in droefheid prangen,
Men heeft gehoort dat ik by hem ben zwanger:
Het stille graf,
Het stille graf,
Dat is myn groot verlangen,
Door hartzeer en verdriet:
Laat myn het leeven niet.

7.

Al wie myn kent zal zeker my veragten:
Hoe kan ik dan van imand troost verwagte

Los-

Digitized by Google

Losbandigheid:
Losbandigheid:
Doet my in druk verſmagten,
Myn misſlag komt in 't ligt,
Voor ieder in 't gezigt.

Een Nieuw Lied.

Of Tegen-zang, op het Voorgaande.

Op dezelfde Wyſe.

1.

Al myn geluk en vreugd is nu geboóren,
Myn Minnaar kan myn wederom bekooren,
Myn waarde vriend,
Myn waarde vriend,
Laat myn zyn ſtem weer hooren,
Ik zugt met of ik ſchry,
Maar ben verheugd en bly, bis.

2.

Toen ik was jong liet ik myn Minnaar vaaren,
Schoon hy myn mind, dat baard hem groot bezwaaren;
Hy minde myn,
Hy minde myn,
Doch echter na twee jaaren,
Toen kuste ik verheugd,
Myn Minnaar vol van vreugd.

3.

Ik was verheugd toen hy was weer gekoomen,
Hy heeft terſtond myn hart weer ingenoomen,
Dat baard myn vreugd,

Dat

Dat baard myn vreugd,
Ik dagt toen op geen schroomen;
Maar was verheugd van zin,
Betoonde hem myn Min. bis.

4.

Ik wist geen raad om hem weer te bemminnen,
Ik kwam by hem streelde tas zyn zinnen,
Hy kuste my,
Hy kuste my,
En voeld het vuur van binnen,
Wyl hy kwam van de Oost,
En was zeer wel getroost. bis.

5.

Hy was de geen die ooit myn eer zou krenken,
Maar zwoer dat hy altoos aan my zou denken,
Als hy kwam thuis,
Als hy kwam thuis,
Daarom zal ik hem schenken,
Om zyn standvastigheid,
Myn hart is steeds verbleid. bis.

6.

Geen droef elend zal myn moer myn ziel prangen,
Ik ben van hem, nog van geen ander zwanger,
Ik leef gerust,
Ik leef gerust,
En dat was myn verlangen.
Want smaad en groot verdriet,
Leid eerbaarheid toch niet. bis.

7.

Al schoon dat my een ieder wil verachten,
Geen vreugd zoo groot dat my maar kan verachten,
Als dat myn lief,
Als dat myn lief,
Na myn niet heeft te wachten,
Maar geef myn hart en hand,
Aan hem tot onderpand. bis.

De

Digitized by Google

De Leugenagtige Naaister.

Wys: Myn lieve Zaartje die altyd.

1.

Daar woond een naaister hier omtrend
Wel in haar werk ervaaren,
z' Is door haar Pronkery bekend,
En door haar loogentalen,
Zy beloofde aan een vrouw,
Dat zy by haar zuijen zou,
Maar werkte by een ander,
Dat is niet regt maar zeker slegt,
Dat zy zo slordig handeld,
En niet doet, zo zy zegd.

2.

Wel Naaister wat mankeerd 'er aan,
Dat wil ik wel eens weten,
Dat gy u woord niet na en kwam,
Of krygt gy geen goed eeten,
Heb ik u dagloon niet betaald,
Is maar Hovaardy die Praald;
Reeds in u grootzig weezen,
Daarom wild gy van alle Lien,
Als Juffer zyn geprezen,
Als Juffer zyn gedient.

3.

Zondags zwierd zy over straat,
Met lange floddermutsen,
Zy voerd een groote Juffers staat,
En trekt dan onderzuschen,
Haar mond in fyne Plooitjes net,
Zy leid des Morgens laat op 't bed,
Een zwarte doek met randen,

Een

Digitized by Google

Een Incroyabels Jakje aan,
Zo gaat de Juffer wandelen,
Wil niemand ſpreeken aan.

4.

Vraag haar eens waar zy groots op is
Zy zal het zelfs niet weeten,
't Is op de hovaardy gewis,
Of op haar krommе beenen,
Dus Naaister als 'k u raden zal,
Kleed u langer niet zo mal,
Houd u niet op met liegen,
Dan zingt men niet van mooye griet,
De ſtraten langs met lieden,
Zo als het is geſchied.

Een Nieuw Lied.

Op een aangenaame Wyſe.

1.

U is hoog heer wonder mijn harten hardt te geeven /
Schoon hoog mijn altoos 't geluk der zaligheid /
Een heer u oogen bzengt mijn alleg aen 't leeven /
Als ſier mijn liefde is heer 't ongeluk.

2.

Weeft niet bekeerd uw hart de loop te geeven /
Een dik gebal 't welk ik uw ſteedg hoorn bieu /
Niets is zo zoet alg heer Lieza te leeven /
Niets is zo ſchoon alg 't geluk heer u te zien.

3.

Om myne bzeften eerſt te bekeeren /
Heer ik uw nog zo veel alg moen /
Ach mijn Lieza! alg de trouwſte der Minnaeren
Geef flecht een ſoenk of meer een zoen.

Een

Een Nieuw Lied.

Tot Lof van de PETJES.

Wys: Van de Molenaar.

1.

Ach wat is de mode net,
Van de Petjes, van de Petjes,
Ach wat is de mode net
Van de Petjes of Casket;
Ik wil geenen Hoed meer dragen,
Want de mode is gemeen,
Kromme reehte groot en kleyn,
Met de Petjes proper zyn.

2.

Die geen geld heeft voor een hoed,
Dragen Petjes, dragen Petjes,
Die geen geld heeft voor een hoed,
Draagt een Petje dat ſtaat goed,
Rood of groen met geele linten,
Afgeboord wat ſchoone pragt,
't Is een goede koope dragt,
Wie had zoo een kop verwagt.

3.

Schoon ik alle mode prys,
Maar de Petjes, maar de Petjes,
't Is gemakkelyk op de rys,
Is het beste dat ik prys,
Voor die na de kou niet vragen,
Zyn de Petjes wonder goed,

Digitized by Google

Al zien de ooren rood als bloed,
Dat de mode geen pyn aan doet.

4.

Voor de regen en de zon,
Zyn de Petjes, zyn de Petjes,
Voor de regen en de zon,
Zyn de Petjes ligt en bon,
Slaat de regen in u oogen,
Schynt de zon wat al te heet,
Trekt de klep 't is gouw gereed,
't Is remedie voor het zweet.

5.

Als gy 's avonds wyt moet gaan,
Aan de Petjes, aan de Petjes,
Zyn twee oore lappen aan,
Die juist boven de ooren ſtaan,
Dan kan u geen kogel raken,
Uwen kop is wel bewaart,
Hebje dan wat Geld vergaard,
Koop een Petje niet en ſpaard.

6.

Om te ſpreeken een dagter aan,
Zyn de Petjes, zyn de Petjes,
Goed om digt by een te ſtaan,
Wilt eens kuſſen 't is gedaan,
Gy en zult u lief niet raken,
Met de kanten van u hoed,
Ja een Pet is wonder goed,
Als g'een keer purgeeren moet.

7.

By de Kinderen groot en klyn,
Dat de Petjes, dat de Petjes,
Dienſtig voor de valhoed zyn,
En die gaarn gaan op de tryn,
Om te danſen de Labbertanje,
Of iets 't geen u meer behaagd,

Meis.

Digitized by Google

Meisjens zyn met min geplaagd,
Neemt 'er een die een Petje draagt.

8.

De nieuwe mode staat ieder goed,
Van de Petjes, van de Petjes,
Tikkenhaan of ronde hoed,
Voor de Petjes buigen moet,
Spreek my van geen Suwerdoenen,
Want die zyn te zwaar om 't hoofd
Veel te lang en al te groot,
Zulke mode draag ik nooit.

Een Nieuw Lied.

Op de hedendaagsche Modens van de Jonkmans.

Wys: Schept vreugde in 't leeven.

1.

Wat aerdige fyden /
Zien wy heden met plaisier /
Veel Jonkmans beyden /
Voor minnen vuur /
Men siet hen loopen dag en nagt
Met 't hert vol Listen en bedrog;
Zy gaan altyd op de Loer /
Om dochters te bedriegen /
Als incognabel daer zy na de meyde gaen
Lugtig compaisel slaen de mysjes aen.

2.

Siet Jantje gepresen /
Wat heeft hy mooije houte oen /

Om hy de meysjes /
Te syn aengenaem /
Daer by draegt hy een ronde hoed /
Dan binnen slegt dan buiten goed /
Daer mee so loopt hy dag en nagt /
Om dochters te verminnen /
Al incropabel daar hy na de mode gaat /
Lugtig compabel komt hy op de straet.

3.

Met onsen sieken /
Hy draagt ook een dikken doek
Als hy iets moet geven /
Dan is syn beursje soek /
Daer op heeft hy een kleetje an /
Om met de wint booz uit te gaen /
Gestreepten bousen na de trand.
En schoenen met langen tippen.
Als incroiabel draegt hy ook de nieuwe zwier.
Lugtig compabel sierlier als papier.

4.

Kijn hy rijs loopen /
't Staet hem alles even net /
Hy moet ook maten /
Dat men op hem let /
Hy loopt of gaat ook na de dans.
En in zijn sak is wynig kans /
Tyn ooren die syn rontom kael /
Het haer hem afgesneeden /
Als incropabel heeft hy somtijds van de kou
Lugtig compabel is hy rap en gou.

5.

Dogters wilt leren /
Die tot liefde sijt gesind /
Schuwd sulke heeren /
Meid u boog de wint /
Neemt liever eenen boer van 't land /

Als

Als een zo incorpabel kwant /
Want als gy met hem zyt getrouwt /
Moet gy ligte kleeren draegen /
Als incorpabel na de luft en nieuwen zin /
Lustig compabel al waeren der schee-
ren in.

Een Nieuw Lied.

OP DE GEVANGEN DESERTEUR.

Op een Aangenaame Wys.

1.

Als ik ben gedezerteerd /
Tot Maerhelen den ik gekoomen /
De Franschè hebben myn gantrapeerd /
Ik dagt daer zou 'er wat van komen.

2.

Zy draegden my al naer myn pas /
En dat zo met eenen /
Als zei 'er Cloosen ik kan u niet verstaen /
Zy houden my een armen en beenen.

3.

Zy dragten myn by de Commandant /
Hy zei 'er nu zal ik u wel leggen /
Naer de waterpoort zo moest ik gaen /
En nog moest ik stilletjes zwygen.

4.

Zeß-en-twintig maenden heb ik bernagt /
Al op de waterpoort gezeten /

5.

En als ik kwam op het Tribunael/
Wat wierd 'er myn daer voorgelezen/
Agt jaeren in de ysere tegen wil of tegen hanik/
Myn dogt dat kunder niet passeeren.

6.

Myn Aduocaet sprak heel gelaen/
Dat en gelden dergelyck niet toegen/
Agt jaeren in de ysere dat is veel te lang.
Daer over zullen wy appeleeren.

7.

Toen kreeg ik nog een goede slag/
Al dan agt jaeren op die maenden/
Nooit had ik 'er een slyder dag/
Als dagt dat zalder wel bekenden.
Toe moest ik voor myn pyn en smeet/
Den Tribunael passeeren.

Een Samenspraak, tusschen een Jager en een Jagtgodin.

Op een Aangenaame Wyz.

1.

Ging lest my verblyden,
Langs de groene hyden:
'k Ging lest myn verblyden,
Al door het groen.
Ik nam myn Vogels meden,
Om die wel te besteeden,
Om te vangen naar verlangen:
Daar myn jonk hert na tragt.

Digitized by Google

2.

Ik kwam wat nader:
Langs de groene bladers,
Ik kwam wat nader,
Al door het groen,
Ik zag een Jagt Godinne,
Zy was zeer zoet in minne;
Schep vreugde door deugden,
Wy ſnelden in dat groen.

3.

Jonkman gepreezen:
Laat my alleenig weezen:
Jonkman gepreezen,
Dat bidde ik U,
Want daar zyn zo veel Vryers:
Schoonſprekers en verleyers,
Het zyn liegers en bedriegers,
Gelyk men ondervind.

4.

Schoone Jagt-Godinne,
Laat ons met vreugde beginnen,
Schoone Jagt Godinne,
Met ons ontmoed:
En wilt voor my niet beeven,
Schoonſte Maagd verheven,
'k Zal u geven myn jonk leeven
Voor u met groot ontmoed.

5.

Schoone Jagt Godinne,
Ik kom u te minnen,
Schoone Jagt Godinne:
Myn lieflte beeld;
Ik zal u niet bedriegen,
Of ook niet beliegen

Digitized by Google

Ik wil ſterven ik wil ſterven,
Voor u de bleeken dood.

6.

Jonkman u ſpreeken:
Zyn die niet valſche ſtreeken,
Jonkman u ſpreeken:
Zyn die niet valsch van grond,
Als gy my heb gevreeden
En door de min beſtreeden,
Gaat hy vlugten laat my zugten,
Dan is 't bedrukte maagd.

7.

Wild myn gelooven,
'k Zal u niet verdooven,
Wilt myn gelooven;
Dat zweer ik U,
En gy zoo komt te praaten:
Wil 'k my op u verlaaten,
Myn jong leeven aan u geeven,
Tot trouwen onderpand.

8.

'k Dankte u eerwaarde;
Ik wil u trouw aanvaarde,
Ik dank u eerwaarde:
Met veel eerbaarheid,
Speeld op Fiool en Baſſe,
Clarinet en Cortaſſe;
Ter eere doet vermeeren;
Den ievet van ons al.

Een

Digitized by Google

Een Nieuw Lied.

Stem: Van de drie verrotte Kamizooltjes.

1.

Leſtmael toen ik uit wandelen ging/
Ontmoete my een heerendeling/
Buiten de poort ben ik getreden/
Buiten de poort ben ik gegaen/
Een mooi meisje kwam my tegen/
Vroeg of ik met haer wou gaen.

2.

Zy zeide wel Jonkman gewis/
Zeg my wat u hantering is/
Ik den eene wild het weten/
Ik bemin ook ieder een/
Ik kan kuipen en insteken/
Ik kan kuipen al wat ik maer wil.

3.

Ik draeg een boetje zeide zy klaer/
Hier onder myne schorteldoek/
Jonkman wilt er wel op letten/
En zie eerst naer het gebeek/
Want ik zeg u zonder geklieken/
Wat gy kuipt is altoos lek.

4.

Daer hebben veel meesters by geweest/
Die wel hadden een blugge geest/
Jonkman wilt het beter maken/
Doet u werk maer als een man/

Digitized by Google

En wild het maer blyken laten /
Want gy zijt een fraei Jonkmaant.

5.

Ik deed mijn werk wel als een man /
'k Nam mijn hoepel en dreef hem an/
Ik dreef hem wat op; ik dreef wat neder /
Dat bekoogde haer jonkheert /
Zy zy of dent gy jong en teder /
Gy kunt genezen mijn minnesmert.

Geluk en Vreugd aan den Landman.

Stem: Dat vry een Vrek, &c.

1.

Dat vry de Landman zwoegt en sweet',
Tot heil der Maatschappy',
Maar als hy rust en drinkt en eet,
Dan moet de zorg op zy.
'k Zie gaarn hem in den lieven kring
Van 't vrolyk huisgezin,
Hy lagche dan, en juich' en zing',
Want blydschap is gewin.
De blydschap is een laatsenis,
Voor alles wat bestaat.
Dat dan dat vergenoegen ons nooit verlaat',
Ons nooit verlaat' — ons nooit verlaat.'

2.

Wanneer het aardryk jaar op jaar,
Zoo mild, zyn vrugten geeft,

Waar

Waar van het landvolk met elkaâr,
Zoo regt gelukkig leeft.
Wanneer men om den blyden disch,
Zyn liefste panden ziet,
Wat wonder dat men vrolyk is
En zulk een vreugd geniet?
De blydschap is een laaffenis,
Voor alles wat beſtaat,
Dat dan dat vernoegen ons nooit verlaat';
Ons nooit verlaat' — ons nooit verlaat'.

4.

Gy, braave Landman! die zyn wensch
Voor uw geluk ontvangt,
De Hemel ſchenke u 't geen de mensch
Ooit als geluk erlangt.
Zie ſteeds uw huisgezin verheugd,
Gezond en vergenoegd,
En leer den ſtedeling, hoe vreugd
Aan vlyt en onſchuld voegt.
De blydschap is een laaffenis,
Voor alles wat beſtaat,
Dat dan dat vergenoegen ons nooit verlaat',
Ons nooit verlaat' — ons nooit verlaat'.

4.

Dat welvaart op uw huisgezin,
In ruime maate bloei',
De vrugtbre ſtam des hüwelyks min,
Er altyd weelig bloei
Het aardryk zegen' uwen vlyt,
Uw arbeid zy voldaan,
En brengen u ter bepaalden tyd,
Gewenſchte vrugten aan!
De blydschap is een laaffenis,
Voor alles wat beſtaat,

Dat

Dat dan dat vergenoegen ons nooit verlaat',
Ons nooit verlaat' — ons nooit verlaat.'

4.

Geniet nog lang het ruim genot,
Dier zegen met elkaâr;
En leef te vreden in uw lot,
Nog menig volgend jaar.
Na de arbeid brenge vrolykheid,
En onschuld u byéén;
Zoo blyven hart en hand gewyd,
Aan 't nut van 't Algemeen.
De blydschap is een laffenis,
Voor alles wat beſtaat,
Dat dan dat vergenoegen ons nooit verlaat',
Ons nooit verlaat — ons nooit verlaat.'

Een Nieuw Lied, of aardig voorval voor het berugte Nagthuis van TOONTJE.

Stem: Daar was een Meisje van Amſterdam.

1.

Zwierbollen van de eerſte tranr,
Nu is 'er weer wat aan de hand,
Als gy eens bent verlekkert,
Gaat dan by Toontje in de Nes,
Of by u vriend de ſpekkert.

2.

Op de Poerim nagt was zy niet t'huis
Er ontſtond een vreeſelyk gedruis,
Ik wou by Toontje weeſen,
En Paaling ſmullen of iets aars,
Schoon duur dog 't word gepreſen-

4. Een

Digitized by Google

4.

Een Heer die ſcheen op haar verzot
Hy vond dien nagt de deur op ſlot,
De Lantaarn niet aan 't branden,
Een elk riep Toontje is bankrot,
Hy druipt af, o wat ſchanden.

4.

Een Zwierbol komt al vloekend aan,
Wat doet dat volk hier te ſtaan,
Is 'er Brand in huis van Toontje
Wat duivel ik moet binnen zyn,
Sprak hy, dat Venus Zoontje.

5.

Een ander ſprak gaat maar na huis,
Gy ziet de ſpekkert is niet t'huis
Dat gaf ganta geen verblyden!
De vrinden gingen onvernoegt,
Aldaar te zamen ſcheiden.

6.

De ſpekkert niet thuis, dan word 't laat
Zo ſprak de Zwierbol op de ſtraat,
Toe, ik moet Timpjes ſmullen,
Met Zalm of Paling of iets aars,
Of zoekt gy my te kullen.

7.

Een Sleeper met zyn Slee en paard,
Riep, met een yſelyke vaard,
Maak ruimte ik moet hier wezen,
De Juffrouw N .... die moet hier zyn
'Er ſchynt veel volk te weeſen.

8

Door 't Vloeken razen en getier,
Keek Jufvrouw N ... uit 't portier,
Sprak met inwendig ſchroomen,
Ach Sleeper wat is hier te doen,
Kan men in huis niet komen.

9. Een

Digitized by Google

9.

Een Man die onder 't Volk ſtond,
Die ſprak mooi Toontje wandeld rond
Al met haar lieve Heintje,
Gy kunt niet ſmullen deeze nagt,
En drinken Pons of Wyncje,

10.

De Jufvrouw die dat heeft gehoord,
Die gaf een gil, de Sleeper voort,
Een Jood kwam daar aanſtappen,
Begot, wat is hier dog te doen,
Mag Toontje niet meer tappen?

11.

Daar kwamen 'er nog veele aan,
Die willen alle by Toontje gaan,
Maar konde zig niet vermaaken,
Zy droopen alle ſtilletjes af,
Zonder veel geweld te maaken.

12.

Een vrouw kwam met haar kind aangaan
Zy bleef voor 't huis van Toontje ſtaan
Ha, hier zo moet het weezen,
Dit Nagthuis baard my groot verdriet
Sprak zy met droevig vreezen.

13.

Myn Vent vreet Paaling daar de maat
Vier ſtuivers koſt, 'k heb geen brood,
Voor my of myne Kinderen,
Wat duivel hoe kan dat beſtaan.
En wie zou dat niet hinderen.

14.

De vrouw die ging dan ook weer voort
Droefgeeſtig en geheel verſtoord,
En zelfs ook al de buuren,
En daar mee was die kluge gedaan,
Des 's morgens ten vier uuren.

RE-

REGISTER.

A.

Al die maar lust heeft om te vaaren 3
Al de vreugde van myn leeve. 21
Annaatje, ſpeelmaatje, &c. 33
Al myn geluk en vreugde is vervloogen. 59
Al myn geluk en vreugd is nu geboren. 61
Ach wat is de mode net. 65
Als ik ben gedisſerteerd. 69

B.

Brengt hier geen klagten aan den dag. 23

D.

De vierde halve Brigade fier. 34
De ſchoonheid van myn Zielsvrindin. 38
De Vreede is herſteld. 43
Daar ging een Boer uit ryden. 55
Daar woond een Naaiſter hier omtrent. 63
Dat vry de Landman zwoegt en zweet. 74

E.

Een ſchoon kind van vyftien jaaren. 30

G.

Geen ſchyn berooft my meer van zinnen. 48
Ging leſt my verblyden. 70

H.

Het Roosje heel verheugd van zin. 17

I.

Ik ging leſt Viſſen voor plyzier. 28
Ik was op een duiſter naare tooren. 57
Ik was op een duiſtere naare avond. 58

Digitized by Google

K.

Kom lieve Meisjes voor de raamen. 46

L.

Laat vry de Politike spreeken. 25
Laat ons de knoop maar zamen trekken. 45
Laastmaal toen ik uit wandelen ging. 73

M.

Myn Minnaar is een Jongeling. 5
Moeder ik ben gaaren net. 14
Myn lieffelyke Roosje. 51
Myn Silvia myn uitgeleezen. 53

O.

Och Moeder geef my doch eens raad. 7

S.

Schept goede moed gy Burgery. 10
Schep vreugd Batsaven. 19
Smorgens als hy my kwam wekke. 31

U.

Uw door den trouw myn hart, &c. 64

V.

Vivat Betsaven laat ons zingen. 25
Vrienden luisterd naar myn reden. 36
Voor deeze moest men buigen. 46

W.

Wel Vrienden wat hoord men niet al. 12
Wat ziet men niet al nieuwigheid. 40
Wy Mannen die vol liefde blaaken. 47
Wat vreugd geniet myn Vaderland. 49
Wat aardige tyden. 67

Z.

Zwierbollen van de eerste trant. 76

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

zed by Google